

[Pitzner.]

Socialdemokraterne — er ikke afhængige. Selv om det er paa et sent Tidspunkt, vil jeg dog tillade mig at spørge det ærede Medlem, om der deri skulde være en Beskyldning mod andre, at vi skulde være afhængige. Vi Konservative er i hvert Tilfælde ikke afhængige til nogen Side. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at den uansvarlige Ledelse, man havde givet Landmandsbanken, antagelig havde haft Andel i de Tab, den havde haft. Det er efter mit Skøn et Postulat og intet andet, men da det ærede Medlem jo som højtæret Minister i et Par Aar har kunnet følge Landmandsbanken, vil jeg gerne spørge ham, om han i de ca. 2½ Aar gennem de Undersøgelser, han har foretaget, og de Forhandlinger, han har haft med Bankraadet, har konstateret, at Bankraadet eller Direktionen har paaført Banken Tab, at den var ledet paa en mindre fornøftig Maade af en uansvarlig Ledelse.

Naar der er blevet anket over, at vi vil gaa med til at behandle dette Lovforslag i et Udvalg, trods den Kritik, vi har øvet mod det, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at i Fjor havde vi ogsaa et Forslag fra Regeringen liggende paa Rigsdagens Bord, som vi ogsaa fra konservativ Side gik imod, og som blev helt omændret i Udvalget og derefter blev vedtaget i Folketinget og senere i Landstinget, et Lovforslag, som medførte, at der inden 15. Februar fra Ministeren skulde fremsættes Forslag til en Lov. Ærede Medlemmer vil deraf kunne se, at selv om man ikke kan godkende et fremlagt Forslag, er der derfor ikke noget til Hinder for, at man i Udvalget kan tage Sagen op og faa noget godt ud af det, hvad der forhaabentligt ogsaa vil kunne ske her.

Zahle: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning, at jeg, naar der kommer en Nyordning af Landmandsbanken og maaske yderligere Personale bliver afskediget, meget maa ønske, at man da, naturligvis med alt skyldigt Hensyn til Statskassens vanskelige Forhold og de store Tab, som Banken har foranlediget, dog vil vise rimelige Hensyn til de Mennesker, som i mange Aar har arbejdet i Banken, og som ved Afskedigelsen kan blive ganske nødstedte.

Med Hensyn til Dækningsspørgsmaalet udtalte den højtærede Handelsminister sig igen, og jeg maa atter fastholde, at det radikale Venstre maa kræve, at Dækningsspørgsmaalet bliver et Led i selve Ordningen. Om man kan gaa med til en Ordning eller ikke, kan for en meget væ-

sentlig Del afhænge af, hvorledes Dækningsspørgsmaalet er løst.

Det har glædet mig ved det ærede Medlem Hr. Pitzners sidste Udtalelse at faa fastslaaet igen i Dag lige som i Gaar, at han ansaa Hr. Hassing Jørgensens Dygtighed for stor og hans Retsindighed for uangribelig (Pitzner: Der bliver lagt lidt mere ind i Ordene, end der er sagt!) Jeg har holdt mig saa nær til Ordene, som det har været mig muligt, og har haft den ærligste Villie til kun at gentage, hvad det ærede Medlem har sagt. Det ærede Medlem sagde nemlig i Gaar til Spørgsmaalet, om han vilde rette nogen Sigtelse for nogen Art af Mangel paa Retskaffenhed og Dygtighed hos Hr. Hassing Jørgensen, og han gentog her i Dag (Pitzner: Nej, det var „Hæderlighed“, jeg sagde.) Hæderlighed og Retskaffenhed, er det ikke det samme? (Hendriksen: Som Dygtighed? Nej!) Der blev nævnt Dygtighed ogsaa! Men for øvrigt kan det være mig ligegyldigt, om det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil anerkende Hr. Hassing Jørgensens Dygtighed; for den er saa fastslaaet i vide Kredse her i Landet, at det kan være ganske det samme.

Jeg maa udtale til den højtærede Erhvervsminister, at det glædede mig meget, hvad den højtærede Minister sagde om Hr. Hassing Jørgensen. En af de smukkeste og mandigste Egenskaber er at yde Ret mod den, der bliver forurettet. En saadan smuk Handling foretog den højtærede Minister i Dag; og det har glædet mig meget at se det. Naturligvis har en Mand som Hassing Jørgensen mange Fjender, ogsaa Fjender i betydelige Stillinger og med betydelig Indflydelse; og de Angreb, der er rettet her, føler jeg som Udtryk for et saadant Fjendskab.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner vilde helst se Hr. Hassing Jørgensen i Landflygtighed. Man havde i det gamle Grækenland noget, der hed *ostrakismos*; og ved Hjælp af denne Ostrakisme sendte man nogle af de dygtigste Mænd ud af Landet (Pitzner: Hvor meget skulde de have lavet forinden?) De skulde have gjort sig i højeste Grad fortjent af Fædrelandet. Det var de dygtigste Mænd, man sendte ud af Landet. Men mindst af alt er da Forholdet nu det, at det ærede Medlem Hr. Pitzner kan sende Hr. Hassing Jørgensen ud af Landet; og det vilde ogsaa være højest uheldigt; for hvis det ærede Medlem kunde det, vilde jeg vel kunne gøre det samme ved det ærede Medlem Hr. Pitzner; og det vilde jeg straks gøre.